

โรคไข้ดำแดง (Scarlet Fever)

ในปี พ.ศ.2551 สำนักระบาดวิทยา ได้รับรายงานผู้ป่วยโรคไข้ดำแดง จำนวน 310 ราย อัตราป่วย 0.49 ต่อประชากรแสนคน ไม่มีผู้ป่วยเสียชีวิต ตั้งแต่ปี พ.ศ.2543 (ค.ศ.2000) เป็นต้นมา อัตราป่วยมีแนวโน้มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่องทุกปี (รูปที่ 1)

พบผู้ป่วยสูงสุดในเดือนมิถุนายน 46 ราย (ร้อยละ 14.83) รองลงมา คือ เดือนกุมภาพันธ์ 31 ราย (ร้อยละ 10.0) และต่ำสุดในเดือน กรกฎาคม 14 ราย (ร้อยละ 4.51) (รูปที่ 2)

ภาคเหนือ มีอัตราป่วยสูงสุด 1.25 ต่อประชากรแสนคน รองลงมา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคใต้ และภาคกลาง เท่ากับ 0.41, 0.34 และ 0.21 ตามลำดับ เมื่อเปรียบเทียบกับปี พ.ศ. 2550 (ค.ศ. 2007) อัตราป่วยของภาคเหนือ และภาคใต้สูงขึ้น (รูปที่ 3)

จังหวัดที่มีอัตราป่วยต่อประชากรแสนคนสูงสุด 10 อันดับแรก คือ แม่ฮ่องสอน อัตราป่วย 4.73 รองลงมา คือนครพนม ลำปาง พิชัยโลก ปราจีนบุรี กระบี่ กำแพงเพชร น่าน กูเก็ด และระยอง อัตราป่วย 3.15, 3.12, 2.37, 1.97, 1.93, 1.93, 1.68, 1.56, และ 1.52 ตามลำดับ (รูปที่ 4)

ผู้ป่วยส่วนใหญ่อยู่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล ร้อยละ 84.19 ผู้ป่วยอยู่ในเขตเทศบาล ร้อยละ 15.81

พบผู้ป่วยเพศชายมากกว่าเพศหญิง โดยพบเพศชาย 174 ราย เพศหญิง 136 ราย อัตราส่วนเพศหญิง ต่อเพศชาย เท่ากับ 1 : 1.3

ผู้ป่วยส่วนใหญ่เป็นเด็กอายุต่ำกว่า 10 ปี กลุ่มอายุที่พบสูงสุดคือกลุ่มอายุ 0 - 4 ปี รองลงมาคือ กลุ่มอายุ 5 - 9 ปี และ 10 - 14 ปี อัตราป่วย 3.03, 2.54, 0.63 ต่อประชากรแสนคน ตามลำดับ (รูปที่ 5)

เด็กในปกครองมีสัดส่วนสูงสุด ร้อยละ 53.87 รองลงมา คือนักเรียน ร้อยละ 21.94 และอาชีพอื่นๆ ร้อยละ 7.74

ผู้ป่วยเข้ารับการรักษาที่ โรงพยาบาลชุมชน ร้อยละ 49.03 โรงพยาบาลศูนย์/โรงพยาบาลทั่วไป ร้อยละ 35.16

ผู้เรียบเรียง

สมชาย เวียงพิทักษ์ สำนักระบาดวิทยา

